

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 41/08

26. června 2008

Rozsudky Soudního dvora ve spojených věcech C-329/06 a C-343/06 a ve spojených věcech C-334/06 až C-336/06

Arthur Wiedemann v. Land Baden-Württemberg (C-329/06), Peter Funk v. Stadt Chemnitz (C-343/06), Matthias Zerche a Manfred Seuke v. Landkreis Mittweida (C-334/06 a C-336/06) a Steffen Schubert v. Landkreis Mittlerer Erzgebirgskreis (C-335/06)

NĚMECKO V ZÁSADĚ MUSÍ UZNAT ČESKÉ ŘIDIČSKÉ PRŮKAZY VYDANÉ JEHO STÁTNÍM PŘÍSLUŠNÍKŮM POTÉ, CO JIM BYLY JEJICH NĚMECKÉ ŘIDIČSKÉ PRŮKAZY ODĚNATY

Německo však může odmítnout uznat tyto řidičské průkazy, pokud z českého řidičského průkazu nebo z informací pocházejících z České republiky vyplývá, že tito státní příslušníci neměli v době vydání těchto řidičských průkazů své obvyklé bydliště v České republice.

Podle směrnice Společenství¹ se řidičské průkazy vydané členskými státy vzájemně uznávají. V souladu s touto směrnicí musí mít držitel řidičského průkazu v době jeho vydání obvyklé bydliště na území členského státu, který řidičský průkaz vydal. Navíc tento držitel musí vykonat zkoušku k získání řidičského oprávnění a být zdravotně způsobilý.

V případě odnětí řidičského průkazu v Německu je právo používat v této zemi nový řidičský průkaz vydaný stejnému držiteli jiným členským státem přiznáno na jeho žádost, pokud důvody odnětí pominuly.

Několik německých státních příslušníků, kterým německé orgány odňaly jejich řidičský průkaz za řízení pod vlivem alkoholu a omamných látek, navštívilo v průběhu roků 2004 a 2005 Českou republiku za tím účelem, aby jim byl vydán český řidičský průkaz. Někteří měli v době, kdy jim byl vydán český řidičský průkaz, své bydliště v Německu, jak vyplývá z údajů uvedených v těchto řidičských průkazech. I když se na tyto osoby nevztahoval zákaz žádat o nový řidičský průkaz v Německu, nesplnily nicméně dodatečnou podmínku uloženou německým právem k opětovnému vydání řidičského průkazu: každá osoba, které byl odňat řidičský průkaz za řízení pod vlivem alkoholu nebo drog, musí příslušnému orgánu předložit lékařsko-psychologický posudek prokazující, že důvody odnětí pominuly.

¹ Směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech (Úř. věst. L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003 (Úř. věst. L 284, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 447).

Vzhledem k tomu, že dotčení řidiči nepředložili takový znalecký posudek, odňaly jim německé orgány právo používat jejich český řidičský průkaz na německém území. Tato správní rozhodnutí byla napadena u německých soudů, které jsou pověřeny přezkumem jejich legality. Tyto soudy se tážou Soudního dvora na rozsah možnosti, kterou mají členské státy, pokud jde o odmítnutí uznat na svém území řidičské průkazy vydané jinými členskými státy.

Ve svém dnešním rozsudku Soudní dvůr uvádí, že jako obecné pravidlo platí, že každý členský stát musí **bez jakékoliv předchozí formality** uznat řidičské průkazy vydané jiným členským státem, i když tento jiný členský stát neukládá stejné požadavky jako první stát, pokud jde o lékařskou prohlídku umožňující získání řidičského průkazu.

Soudní dvůr poznamenává, že přísluší členskému státu vydání, aby ověřil, zda jsou splněny minimální podmínky uložené směrnicí pro získání řidičského průkazu. Proto musí být držení řidičského průkazu vydaného členským státem v zásadě považováno za důkaz toho, že držitel tohoto řidičského průkazu splňoval uvedené podmínky v době, kdy mu byl tento řidičský průkaz vydán.

Soudní dvůr nicméně připomíná, že členský stát může odmítnout osobě, které byl na jeho území odňat řidičský průkaz a **uložen zákaz žádat o nový řidičský průkaz v průběhu určitého období**, uznat nový řidičský průkaz vydaný jiným členským státem v průběhu toho období zákazu. Naproti tomu členský stát nemůže odmítnout uznat nový řidičský průkaz vydaný jiným členským státem **v období, v němž nebyl uložen žádný zákaz**, z důvodu, že jeho držitel nesplnil podmínky vyžadované v prvním členském státě pro vydání nového řidičského průkazu po odnětí předchozího řidičského průkazu, včetně zkoušky způsobilosti k řízení osvědčující, že důvody zmíněného odnětí již pominuly.

Soudní dvůr navíc poznamenává, že z důvodů bezpečnosti na pozemních komunikacích mohou členské státy uplatňovat své vnitrostátní právní předpisy týkající se odnětí řidičského oprávnění na všechny držitele řidičských průkazů, kteří mají obvyklé bydliště na jejich území. Nicméně tuto možnost lze použít pouze z důvodu chování dotčené osoby **po** obdržení řidičského průkazu vydaného jiným členským státem.

Soudní dvůr však nakonec uvádí, že **podmínka jednoho bydliště** zajišťuje bezpečnost na pozemních komunikacích, jelikož je nezbytná pro kontrolu dodržení podmínky způsobilosti k řízení. Vzhledem k tomu, že lze v projednávaných věcech prokázat nikoli na základě informací pocházejících od německých orgánů, ale na základě údajů uvedených v samotných českých řidičských průkazech nebo jiných nesporných informací pocházejících z České republiky, že **podmínka bydliště nebyla splněna, Německo může odmítnout uznat na svém území řidičská oprávnění vyplývající z dotčených českých řidičských průkazů.**

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, PL, PT, RO, SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-329/06>

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-334/06>

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Obrazové záznamy z vyhlášení rozsudku jsou dostupné na EBS „Europe by Satellite“, službě

poskytované Evropskou komisí, Generálním ředitelstvím pro komunikaci,

L-2920 Lucemburk, tel.: (00352) 4301 35177 fax: (00352) 4301 35249

nebo B-1049 Brusel, tel.: (0032) 2 2964106 fax: (0032) 2 2965956